

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 1000

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 3 noiembrie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.065. — Hotărâre privind actualizarea descrierii tehnice și a valorii de inventar ale unor drumuri forestiere, precum și trecerea, cu titlu gratuit, a unor tronsoane din acestea și a terenurilor aferente din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Mitocu Dragomirnei, județul Suceava	2–4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.518. — Ordin al ministrului culturii privind modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului culturii nr. 3.407/2023 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Oficiului de Film și Investiții Culturale	4
3.543. — Ordin al ministrului culturii pentru modificarea Regulamentului privind concursul de selecție a proiectelor cinematografice în vederea acordării de credite financiare directe pentru dezvoltare de proiecte, producție și distribuire de filme, aprobat prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.335/2006	5
21.286. — Ordin al ministrului cercetării, inovării și digitalizării privind aprobarea Normelor de referință pentru realizarea interoperabilității în domeniul tehnologiei informației și al comunicațiilor (NRR)	5
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 51 din 18 septembrie 2023 (Complețul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	6–15

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea descrierii tehnice și a valorii de inventar ale unor drumuri forestiere, precum și trecerea, cu titlu gratuit, a unor tronsoane din acestea și a terenurilor aferente din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Mitocu Dragomirnei, județul Suceava

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 1 alin. (1) și art. 2 din Legea nr. 192/2010 privind trecerea unor drumuri forestiere, a căilor ferate forestiere și a lucrărilor de corectare a torenților din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale și în administrarea consiliilor locale ale acestora, cu modificările și completările ulterioare, al art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 288 și 292 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea descrierii tehnice și a valorii de inventar ale unor drumuri forestiere aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă trecerea, cu titlu gratuit, a unor drumuri forestiere având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2 din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Mitocu Dragomirnei, județul Suceava, în scopul întreținerii, reabilitării și modernizării acestora.

Art. 3. — (1) Se aprobă trecerea, cu titlu gratuit, a terenurilor aferente drumurilor forestiere prevăzute la art. 2 din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Mitocu Dragomirnei, județul Suceava, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3, în scopul întreținerii, reabilitării și modernizării acestora.

(2) Pentru terenurile aferente drumurilor forestiere prevăzute la alin. (1) și pentru drumurile prevăzute la art. 2, Consiliul Local al Comunei Mitocu Dragomirnei asigură respectarea regimului silvic potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) și (2) din Legea nr. 192/2010 privind trecerea unor drumuri forestiere, a căilor ferate forestiere și a lucrărilor de corectare a torenților din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al unor unități

administrativ-teritoriale și în administrarea consiliilor locale ale acestora, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, prin structurile teritoriale competente, are responsabilitatea de a monitoriza respectarea prevederilor alin. (2).

Art. 4. — Predarea-preluarea drumurilor forestiere prevăzute la art. 2 și a terenurilor aferente acestora prevăzute la art. 3 alin. (1) se va face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, cu respectarea art. 5 din Normele metodologice referitoare la criteriile și modalitățile practice de aplicare a prevederilor Legii nr. 192/2010 privind trecerea unor drumuri forestiere, a căilor ferate forestiere și a lucrărilor de corectare a torenților din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale și în administrarea consiliilor locale ale acestora, aprobate prin Ordinul ministrului apelor și pădurilor nr. 1.019/2019.

Art. 5. — Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, împreună cu Ministerul Finanțelor, va efectua operațiunea de modificare în mod corespunzător a anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Mircea Fechet

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Adrian-Ioan Veștea

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

DATELE DE IDENTIFICARE
ale drumurilor forestiere aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor —
Romsilva pentru care se actualizează descrierea tehnică și valoarea de inventar

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea	Datele de identificare ale drumurilor forestiere aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva anterior actualizării	Datele de identificare ale drumurilor forestiere aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva pentru care se actualizează descrierea tehnică	Valoarea actuală (lei)	Valoarea actualizată (lei)	Situația juridică actuală a bunului
0	1	2	3	4	5	6	7	8
1	10706	8.04.04	Drum Dragomirna I 1 km	Lungime — km Suprafață — ha CF —	Lungime — 1,184 km, suprafață — 1,2673 ha, CF nr. 41588 Mitocu Dragomirnei, CF nr. 41598 Mitocu Dragomirnei, CF nr. 41832 Mitocu Dragomirnei, CF nr. 41846 Mitocu Dragomirnei	119.000	150.000	În domeniul public al statului și în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120
2	10707	8.04.04	Drum Dragomirna II 6 km	Lungime — km Suprafață — ha CF —	Lungime — 4,200 km, suprafață — 4,1934 ha, CF nr. 42407 Mitocu Dragomirnei, CF nr. 42408 Mitocu Dragomirnei, CF nr. 41590 Mitocu Dragomirnei, CF nr. 41592 Mitocu Dragomirnei, CF nr. 33088 Mitocu Dragomirnei, CF nr. 42417 Mitocu Dragomirnei	582.000	521.445	În domeniul public al statului și în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120
Total						701.000	671.445	

DATELE DE IDENTIFICARE
ale drumurilor forestiere care trec din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor —
Romsilva în domeniul public al comunei Mitocu Dragomirnei, județul Suceava

Nr. crt.	Denumirea drumurilor forestiere	Codul de clasificare	Indicativul drumului în amenajament	Lungimea — km —	Suprafața — ha —	Persoana juridică de la care trece bunul imobil	Persoana juridică la care trece bunul imobil	Nr. de inventar MF	Valoarea de inventar MF — lei —	Valoarea de inventar cu care se transmite bunul — lei —	Cartea funciară
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	Drum Dragomirna I 1 km	8.04.04	UP V Dragomirna, ua 39D% Ocolul Silvic Pătrăuți	0,602	0,6635	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120	Comuna Mitocu Dragomirnei, județul Suceava CIF 4441018	10706 parțial	76.267	76.267	CF nr. 41588 Mitocu Dragomirnei, CF nr. 41598 Mitocu Dragomirnei, CF nr. 41832 Mitocu Dragomirnei
2	Drum Dragomirna II 6 km	8.04.04	UP V Dragomirna, ua 38D% Ocolul Silvic Pătrăuți	1,837	2,0134	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120	Comuna Mitocu Dragomirnei, județul Suceava CIF 4441018	10707 parțial	228.070	228.070	CF nr. 42407 Mitocu Dragomirnei, CF nr. 42408 Mitocu Dragomirnei, CF nr. 41590 Mitocu Dragomirnei, CF nr. 41592 Mitocu Dragomirnei, CF nr. 33088 Mitocu Dragomirnei
Total				2,439	2,6769				304.337	304.337	

DATELE DE IDENTIFICARE

ale terenurilor aferente drumurilor forestiere care trec din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Mitocu Dragomirnei, județul Suceava

Nr. crt.	Amplasamentul terenului	Codul de clasificare	Persoana juridică de la care trece, cu titlu gratuit, bunul imobil	Persoana juridică la care trece, cu titlu gratuit, bunul imobil	Localizarea terenului în cadastrul forestier și în cadastrul general	Suprafața — ha —	Nr. de inventar MF	Situația juridică (actuală)
0	1	2	3	4	5	6	7	8
1	Comuna Mitocu Dragomirnei, județul Suceava	8.04.02	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120	Comuna Mitocu Dragomirnei, județul Suceava CIF 4441018	UP V Dragomirna, ua 39D% Ocolul Silvic Pătrăuți CF nr. 41588 Mitocu Dragomirnei, CF nr. 41598 Mitocu Dragomirnei, CF nr. 41832 Mitocu Dragomirnei	0,6635	1364 parțial	În administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120
2	Comuna Mitocu Dragomirnei, județul Suceava	8.04.02	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120	Comuna Mitocu Dragomirnei, județul Suceava CIF 4441018	UP V Dragomirna, ua 38D% Ocolul Silvic Pătrăuți CF nr. 42407 Mitocu Dragomirnei, CF nr. 42408 Mitocu Dragomirnei, CF nr. 41590 Mitocu Dragomirnei, CF nr. 41592 Mitocu Dragomirnei, CF nr. 33088 Mitocu Dragomirnei	2,0134	1364 parțial	În administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120
Total						2,6769		

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

privind modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului culturii nr. 3.407/2023 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Oficiului de Film și Investiții Culturale

Având în vedere dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2023 privind înființarea Oficiului de Film și Investiții Culturale, precum și pentru stabilirea unor măsuri instituționale referitoare la gestionarea schemei de ajutor de stat pentru sprijinirea culturii de film și producției de film în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 287/2023, în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) și ale art. 18 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului culturii nr. 3.407/2023 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Oficiului de Film și Investiții Culturale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 902 din 6 octombrie 2023, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Oficiul de Film și Investiții Culturale, denumit în continuare *Oficiul*, este instituție publică de cultură de importanță națională, cu personalitate juridică, subordonată Ministerului Culturii, care desfășoară activități de promovare a valorilor

cultural-artistice și a resurselor culturale ale României și de atragere a investițiilor în domeniul cultural.

(2) Oficiul îndeplinește atât funcția de instituție de cultură de importanță națională, care desfășoară activități cultural-artistice și oferă servicii în domeniul culturii, cât și de administrator de programe de finanțare și proiecte din sfera filmului și culturii.”

2. La articolul 17, partea introductivă a alineatului (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Consiliul de specialitate este format din:”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Raluca Turcan

București, 27 octombrie 2023.
Nr. 3.518.

MINISTERUL CULTURII

ORDIN**pentru modificarea Regulamentului privind concursul de selecție a proiectelor cinematografice în vederea acordării de credite financiare directe pentru dezvoltare de proiecte, producție și distribuire de filme, aprobat prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.335/2006**

În temeiul prevederilor art. 73 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 328/2006, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. I. — Nota de subsol¹ de la anexa nr. 12a „Calitatea producătorului pentru cel mai bun film produs în ultimii cinci ani” din Regulamentul privind concursul de selecție a proiectelor cinematografice în vederea acordării de credite financiare directe pentru dezvoltare de proiecte, producție și distribuire de filme, aprobat prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.335/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 742 din 31 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

¹ A. Film realizat în ultimii cinci ani calendaristici premergători anului organizării concursului; se iau în considerare și filme produse până la data organizării sesiunii de concurs din anul respectiv.

B. La categoria filmelor de scurtmetraj de ficțiune, documentare, tematice și/sau animație se vor lua în calcul numai criteriile A.2b), A2c) și B.

C. În cazul în care producătorul nu deține în portofoliu un film din aceeași categorie, se va completa cu un film produs din ultimii cinci ani.

D. În cazul coproducțiilor românești, producătorii primesc punctajul corespunzător cotei de participare la realizarea filmului.

E. Dacă filmul este realizat în coproducție internațională și producătorul român este majoritar, acesta primește punctajul integral al filmului; dacă producătorul român este minoritar, acestuia i se aplică prevederile de la lit. D.”

Art. II. — Sesiunea de concurs aflată în derulare la momentul intrării în vigoare a prezentului ordin se va desfășura conform regulilor și criteriilor reglementate la data depunerii dosarului de concurs.

Art. III. — Centrul Național al Cinematografiei asigură ducerea la îndeplinire a prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Raluca Turcan

București, 31 octombrie 2023.
Nr. 3.543.

MINISTERUL CERCETĂRII, INOVĂRII ȘI DIGITALIZĂRII

ORDIN**privind aprobarea Normelor de referință pentru realizarea interoperabilității în domeniul tehnologiei informației și al comunicațiilor (NRRI)**

Având în vedere:

— prevederile art. 4 și ale art. 15 alin. (2) din Legea nr. 242/2022 privind schimbul de date între sisteme informatice și crearea Platformei naționale de interoperabilitate;

— Referatul nr. 800.242 din 24.10.2023,

în temeiul prevederilor art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 371/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul cercetării, inovării și digitalizării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele de referință pentru realizarea interoperabilității în domeniul tehnologiei informației și al comunicațiilor, denumite în continuare *NRRI*, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea pentru Digitalizarea României și direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul cercetării, inovării și digitalizării,
Bogdan-Gruia Ivan

București, 26 octombrie 2023.
Nr. 21.286.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1000 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 51

din 18 septembrie 2023

Dosar nr. 1.287/1/2023

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Valentina Vrabie	— pentru președintele Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele delegat al Secției de contencios administrativ și fiscal
Mihai Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Cristina Truțescu	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Dorina Zeca	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Lucian Cătălin Mihai Zamfir	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 1.287/1/2023, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023 (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă domnul magistrat-asistent Cristian Balacciu, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 3.765/99/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; numai reclamanta a depus un punct de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 30 martie 2023, în Dosarul nr. 3.765/99/2022, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

În aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (5) raportat la cele ale art. 14 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. 14 alin. (3) se interpretează în sensul că excluderea cumulului dintre indemnizația lunară pentru titlul științific de doctor și salarizarea aferentă gradului didactic I obținut în baza aceluiași titlu științific de doctor se aplică și cadrelor didactice cărora, anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, li s-a acordat gradul didactic I în considerarea titlului științific de doctor, în baza art. 36 alin. (3) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, și a Metodologiei formării continue a personalului didactic din învățământul preuniversitar, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.770/1998, cu modificările și completările ulterioare.

II. Dispozițiile legale invocate de autorul sesizării

II.1. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017)*

Art. 14 — *Drepturi salariale pentru deținerea titlului științific de doctor*

„(1) Personalul care deține titlul științific de doctor beneficiază de o indemnizație lunară pentru titlul științific de doctor în cuantum de 50% din nivelul salariului de bază minim brut pe țară

garantat în plată, dacă își desfășoară activitatea în domeniul pentru care deține titlul. Cuantumul salarial al acestei indemnizații nu se ia în calcul la determinarea limitei sporurilor, compensațiilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor prevăzută la art. 25.

(...) (3) Personalul didactic de predare care solicită și obține gradul didactic I prin echivalare, potrivit prevederilor Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.561/2011 pentru aprobarea Metodologiei privind formarea continuă a personalului din învățământul preuniversitar, cu modificările și completările ulterioare, nu primește indemnizația pentru titlul științific de doctor. Cadrele didactice optează pentru indemnizația pentru titlul științific de doctor sau pentru echivalarea cu gradul didactic I.”

Art. 39 — *Aplicarea tranzitorie*

(...) „(5) Sporul pentru titlul științific de doctor, acordat ca sumă compensatorie sau ca spor la salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, după caz, de la data aplicării prevederilor prezentei legi nu se mai acordă, personalul care deține titlul științific de doctor, indiferent de data obținerii acestuia, beneficiind de prevederile art. 14.”

II.2. Alte dispoziții legale relevante

9. *Legea nr. 128/1997 privind statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare* (Legea nr. 128/1997)

Art. 36 — (...) „(3) Personalului didactic încadrat în învățământul preuniversitar, care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 68 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și care a obținut titlul științific de doctor în domeniul specialității pe care o predă sau în domeniul fundamental, i se acordă gradul didactic I, pe baza unei inspecții școlare speciale.”

10. *Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare* (Legea nr. 1/2011)

Art. 242 — (...) „(7) Personalului didactic încadrat în învățământul preuniversitar, care a obținut titlul științific de doctor în domeniul în care poate fi încadrat sau în domeniul științelor educației și care îndeplinește cumulativ condițiile de formare inițială și condițiile de vechime la catedră de minimum 4 ani de la obținerea definitivării în învățământ, i se acordă gradul didactic I, în temeiul prevederilor unei metodologii specifice, elaborate de către Ministerul Educației și Cercetării.” (...)

11. *Metodologia formării continue a personalului didactic din învățământul preuniversitar, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.770/1998, cu modificările și completările ulterioare* (Ordinul nr. 3.770/1998)

Precizări cu privire la aplicarea unor articole din Legea nr. 84/1995, republicată, cu modificările ulterioare, și din Legea nr. 128/1997

„Art. 36 alin. (3) din Legea nr. 128/1997:

Se acordă gradul didactic I personalului didactic care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 68 din Legea nr. 84/1995 și a obținut titlul științific de doctor în domeniul specialității pe care o predă, pe baza unei inspecții școlare speciale.

Inspecția școlară specială se efectuează de către o comisie alcătuită din doi membri:

1. un inspector de specialitate de la inspectoratul școlar sau de la Ministerul Educației Naționale ori un cadru didactic metodist din partea inspectoratului școlar. Acesta trebuie să aibă gradul didactic I în specialitatea candidatului;

2. un cadru didactic universitar (lector dr., conferențiar, profesor), având aceeași specialitate cu a candidatului.

Inspecția specială se va realiza la 4 activități didactice, se va solicita candidatului să elaboreze proiectele de activități și probele de evaluare formativă pentru 1—2 capitole, similar cu gradul didactic I.

La solicitarea Ministerului Educației Naționale, direcția de resort, instituțiile de învățământ — centre de perfecționare și

inspectoratele școlare vor propune cadrele didactice care vor face parte din comisia de inspecție.

Comisia de inspecție specială, aprobată de Ministerul Educației Naționale, va efectua inspecția aplicând instrumentele de evaluare și întocmind procesele-verbale de inspecție, precum și exigența, specifice gradului didactic I.

Procesul-verbal de inspecție (raportul scris) va fi consemnat în registrul de procese-verbale al unității școlare în care se desfășoară inspecția.

La inspecția specială participă și directorul școlii respective.

Nota minimă de promovare a inspecției speciale este 8 (opt) și media minimă de promovare este tot 8 (opt).

Diferența de notare dintre cei doi membri ai comisiei nu trebuie să fie mai mare de un punct.

În cazul în care cadrul didactic nu obține media minimă de promovare la inspecția școlară specială, aceasta poate fi reprogramată în anul școlar următor.

Inspecția școlară poate fi susținută de cel mult trei ori în 3 ani consecutivi.

În termen de 3 zile de la susținerea inspecției, candidatul va trimite Ministerului Educației Naționale — direcția de resort procesul-verbal de inspecție specială, pentru emiterea ordinului ministrului educației naționale de recunoaștere a gradului didactic I.”

12. *Metodologia privind formarea continuă a personalului din învățământul preuniversitar, aprobată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.561/2011, cu modificările și completările ulterioare* (Ordinul nr. 5.561/2011)

Art. 42 — „(1) Personalul didactic încadrat în învățământul preuniversitar care a obținut titlul științific de doctor și îndeplinește condițiile prevăzute de art. 242 alin. (7) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, poate solicita echivalarea titlului științific de doctor cu gradul didactic I în domeniul științific al disciplinei/disciplinelor în care poate fi încadrat conform competențelor certificate prin diplomă de licență/master, potrivit Centralizatorului disciplinelor, sau în domeniul științelor educației, în următoarele condiții:

a) are o vechime efectivă la catedră de minimum 4 ani de la obținerea definitivării în învățământ;

b) a obținut calificativul «foarte bine» la evaluările anuale din ultimii 2 ani de activitate la catedră premergători înscrierii;

c) în anul școlar premergător înscrierii a susținut o inspecție curentă la care a obținut calificativul «foarte bine». (...)”

Art. 44 — (...) „(2) Inspecția specială se desfășoară la 4 activități didactice în prezența comisiei aprobate de Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice și este valabilă numai pentru anul școlar în care a fost efectuată.

(3) La inspecția specială se încheie un raport scris după modelul prevăzut în anexa 14 la prezenta metodologie, respectiv anexa 15 pentru profesorii documentariști. Raportul de inspecție va fi consemnat în registrul de inspecții al unității de învățământ unde se desfășoară inspecția. (...)

(5) La inspecția specială poate asista directorul unității de învățământ. Acesta poate să facă observații și aprecieri privind activitățile didactice asistate, dar nu acordă notă.

(6) Activitatea cadrului didactic se evaluează de fiecare membru al comisiei. Media aritmetică a notelor acordate de către aceștia reprezintă nota la inspecție.

(7) Nota minimă de promovare a inspecției speciale este 9 (nouă).

(8) Candidații care nu au primit nota minimă se consideră respinși și pot relua procedura de acordare a gradului didactic I pe baza titlului științific de doctor în anul școlar următor.

(9) Nota acordată la inspecția specială nu poate fi contestată.

(10) După transmiterea de către centrele de perfecționare a raportului de inspecție specială consemnat în registrul de procese-verbale al unității școlare, în copie certificată pentru

conformitate cu originalul de către directorul unității de învățământ în care s-a desfășurat inspecția, Ministerul Educației Naționale finalizează procedura de acordare a gradului didactic I pe baza titlului științific de doctor prin emiterea ordinului ministrului.

(11) Ordinul ministrului educației naționale pentru acordarea gradului didactic I pe baza titlului științific de doctor se eliberează individual și reprezintă documentul în baza căruia titularul beneficiază de drepturile salariale corespunzătoare încadrării în învățământ ca profesor cu gradul didactic I.

(12) Ordinul ministrului educației naționale se transmite titularului de către inspectoratul școlar județean/al municipiului București în exemplar original. Ministerul Educației Naționale informează centrele de perfecționare cu privire la emiterea ordinului ministrului pentru acordarea gradului didactic I pe baza titlului științific de doctor.

(13) Drepturile salariale se acordă de la data emiterii ordinului ministrului educației naționale pentru acordarea gradului didactic I.

(14) În cazul cadrelor didactice cu o vechime în învățământ mai mică de 6 ani, salarizarea se face la nivelul corespunzător tranșei de vechime 2—6 ani.

(15) Cadrelor didactice cărora li s-a acordat gradul didactic I pe baza titlului științific de doctor li se consideră îndeplinită condiția de participare periodică la programe de formare continuă.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

13. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Iași la data de 29 iunie 2022, cu nr. 3.765/99/2022, Uniunea Sindicatelor Libere din Învățământul Preuniversitar — Iași, în numele și pentru reclamanta A.B., a solicitat obligarea pârâtului Colegiul Național X Iași la calculul și plata diferențelor de drepturi salariale aferente indemnizației pentru titlul științific de doctor începând cu 1 iulie 2021 și până la data acordării indemnizației, actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală penalizatoare până la data plății, precum și la calculul și plata indemnizației de doctorat până la data când reclamanta nu va mai îndeplini condițiile legale pentru acordarea acesteia sau/și până la intervenția unei modificări legislative în acest sens.

14. În motivare, reclamanta a arătat că, în baza titlului științific de doctor în filologie obținut în anul 2003, i s-a acordat gradul didactic I prin echivalare la data de 17 decembrie 2003, în condițiile și potrivit procedurilor stabilite prin Ordinul nr. 3.770/1998.

15. A mai susținut că, începând cu luna iulie 2021, a fost pusă în situația de a alege între indemnizația pentru titlul științific de doctor și beneficiul salarial aferent gradului didactic I, în lipsa opțiunii fiindu-i sistată plata indemnizației.

16. În acest context, a apreciat că nu i se aplică art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, întrucât a obținut gradul didactic I în temeiul Ordinului nr. 3.770/1998, iar nu în baza Ordinului nr. 5.561/2011 la care face referire art. 14 alin. (3) din aceeași lege.

17. Pârâtul a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii pentru lipsa calității procesuale pasive, iar, în subsidiar, ca neîntemeiată, susținând că a aplicat întocmai dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017.

18. Prin Sentința civilă nr. 2.802/2022 din 14 noiembrie 2022, Tribunalul Iași — Secția I civilă a respins acțiunea, ca neîntemeiată.

19. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că, prin art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, s-a instituit regula conform căreia indemnizația de doctorat nu mai poate fi acordată celor care au obținut gradul didactic I prin echivalare, personalul bugetar aflat în această situație având posibilitatea de a opta fie pentru gradul menționat, fie pentru indemnizația în

discuție. Așadar, intenția legiuitorului a fost aceea de a acorda o singură recompensă financiară pentru obținerea titlului științific de doctor.

20. Dispozițiile art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică tuturor categoriilor de personal care dețineau titlul științific de doctor la data intrării în vigoare a acestei legi, indemnizația lunară pentru acest titlu urmând a fi acordată în măsura în care sunt întrunite condițiile de la art. 14 din același act normativ. Or, art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 impune cadrelor didactice condiția suplimentară de a nu fi solicitat și obținut gradul didactic I prin echivalarea cu titlul științific de doctor. Aceasta deoarece obținerea gradului didactic în această modalitate reprezintă în sine un beneficiu acordat cadrelor didactice respective, condițiile de acordare a gradului fiind mai puțin restrictive, dar și pentru că obținerea gradului didactic I determină avantaje financiare prin aplicarea unui nivel de salarizare superior.

21. Sintagma „indiferent de data obținerii acestuia” (titlului științific de doctor) utilizată în cuprinsul art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 relevă că aceste dispoziții se aplică tuturor persoanelor care au obținut titlul științific de doctor, inclusiv celor care l-au dobândit anterior intrării în vigoare a acestei legi, printre care figurează și reclamanta.

22. Tribunalul a evocat și Decizia nr. 52 din 20 iulie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, apreciind că art. 14 din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică și cadrelor didactice care au dobândit titlul științific de doctor și au beneficiat de echivalarea titlului respectiv anterior intrării sale în vigoare. În final, a conchis că nicio persoană, indiferent de situația sa salarială, nu va putea cumula sporul pentru titlul științific de doctor cu o altă bonificație obținută în temeiul aceluiași titlu.

23. Împotriva acestei sentințe reclamanta a declarat apel, susținând că decizia instanței supreme nu este incidentă în cauză și că dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu i se aplică.

24. În acest sens, a arătat că în perioada cuprinsă între adoptarea Ordinului nr. 5.561/2011 și intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 este aplicabilă norma de la art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, astfel cum rezultă din considerentele Deciziei nr. 52 din 20 iulie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

25. În schimb, în perioada anterioară emiterii Ordinului nr. 5.561/2011 (relevantă pentru situația reclamantei) era aplicabil Ordinul nr. 3.770/1998, care nu este menționat în cuprinsul art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.

26. În acest context, a apreciat că prima instanță a reținut în mod greșit incidența art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017, deoarece acest text de lege trimite la art. 14 alin. (3), care menționează expres numai Ordinul nr. 5.561/2011, inaplicabil în cauză.

27. Intimatul a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat, reiterând apărările formulate în etapa procesuală anterioară.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

28. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

29. Astfel, a arătat că dosarul se află pe rolul Curții de Apel Iași în calea de atac a apelului, care judecă în ultimă instanță, conform art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

30. Soluționarea apelului depinde de modul de interpretare și aplicare a art. 39 alin. (5) raportat la art. 14 din Legea-cadru nr. 153/2017. Astfel, trebuie stabilit dacă interdicția cumulului indemnizației lunare pentru titlul științific de doctor cu salarizarea

aferentă gradului didactic I obținut în baza aceluiași titlu se aplică și cadrelor didactice cărora, anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, li s-a acordat gradul didactic I, în considerarea aceluiași titlu, însă în baza altor prevederi decât cele menționate expres în cuprinsul art. 14 alin. (3) din aceeași lege.

31. Chestiunea de drept invocată își păstrează caracterul de noutate, având în vedere că aceasta a devenit de actualitate după intrarea în vigoare a Ordinului ministrului educației nr. 3.993/2021 privind stabilirea unor drepturi salariale specifice personalului didactic din învățământ, prevăzute în Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 17 iunie 2021 (*Ordinul nr. 3.993/2021*), fiind conturate opinii divergente cu privire la sfera destinatarilor art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, rezultate din referirea în cuprinsul acestei norme la Ordinul nr. 5.561/2011.

32. Decizia nr. 52 din 20 iulie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept vizează situația unui cadru didactic care a obținut titlul științific de doctor în anul 2014 și ulterior gradul didactic I în temeiul prevederilor art. 242 alin. (7) și (10) din Legea nr. 1/2011 și ale Ordinului nr. 5.561/2011. Or, prezenta sesizare are în vedere situația unui cadru didactic care a obținut titlul științific de doctor în anul 2003 și ulterior gradul didactic I în baza art. 36 alin. (3) din Legea nr. 128/1997.

33. A mai arătat că se conturează atât o dificultate de interpretare a textelor legale incidente, cât și necesitatea declanșării mecanismului de preîntâmpinare a apariției unei practici judiciare neunitare.

34. Astfel, pe de o parte, art. 14 din Legea-cadru nr. 153/2017 reprezintă o normă de reglementare primară care modifică regimul beneficiilor pecuniare acordate personalului pentru deținerea titlului științific de doctor atât cu privire la natura și cuantumul acestor beneficii, cât și cu privire la eliminarea cumulului de beneficii rezultate din același titlu.

35. Pe de altă parte, norma de aplicare tranzitorie de la art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 extinde incidența noii reglementări prevăzute de art. 14 din același act normativ și cu privire la personalul care deține titlul științific de doctor la data intrării în vigoare a legii, indiferent de data obținerii acestuia.

36. Totodată, instanța de trimitere a subliniat că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept invocate și că aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

37. Apelanta a apreciat că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, deoarece interpretarea și aplicarea art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 pot fi realizate de către Curtea de Apel Iași, nefiind astfel necesară activarea mecanismului instituit de art. 519 din Codul de procedură civilă.

38. În acest sens a arătat că sesizarea ce a vizat interpretarea art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 a fost respinsă, ca inadmisibilă, prin Decizia nr. 52 din 20 iulie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, reținându-se că interpretarea acestui text de lege nu prezintă un grad sporit de dificultate.

39. În continuare, a subliniat că textul de lege anterior evocat este clar și neechivoc, referindu-se expres numai la personalul didactic de predare care a obținut gradul didactic I prin echivalare potrivit Ordinului nr. 5.561/2011.

40. Dacă legiuitorul ar fi dorit să includă în sfera destinatarilor normei de la art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 și cadrele didactice care au obținut echivalarea titlului științific de doctor cu gradul didactic I în temeiul actelor anterioare Ordinului nr. 5.561/2011, ar fi făcut o mențiune expresă în acest sens.

41. O interpretare extinsă a art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 ar reprezenta o veritabilă adăugare la lege, prerogativă care nu aparține instanței de judecată și care ar conduce la încălcarea art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție.

42. Intimata nu a prezentat opinia sa asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

43. Instanța de trimitere a apreciat că dispozițiile legale incidente sunt susceptibile de interpretări diferite din care pot rezulta două opinii.

44. În concret, *într-o opinie*, art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 se interpretează în sensul că acest text de lege conține o teză unică ce dispune cu privire la cadrele didactice care, indiferent de data acordării titlului științific de doctor, obțin gradul didactic I prin echivalare ulterior intrării în vigoare a acestei legi.

45. Astfel, această normă vizează doar situațiile juridice născute după intrarea sa în vigoare, reglementarea conținând verbe la timpul prezent cu privire la personalul care „solicită și obține gradul didactic I prin echivalare”.

46. Dispoziția de trimitere de la art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 justifică extinderea interdicției din cuprinsul art. 14 alin. (3) din aceeași lege la cadrele didactice care, indiferent de data acordării titlului științific de doctor, au obținut și gradul didactic I în baza aceluiași titlu, fiind beneficiari ai dublei bonificații la data apariției legii noi; or, operațiunea de transpunere a dispoziției la care se face trimitere, respectiv art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu s-ar putea realiza în mod trunchiat, cu ignorarea mențiunii referitoare la prevederile Ordinului nr. 5.561/2011.

47. Ca atare, din coroborarea celor două norme ar rezulta că interdicția cumulului nu s-ar aplica și cadrelor didactice care au obținut gradul didactic I în baza titlului științific de doctor prin aplicarea dispozițiilor legale anterioare emiterii Ordinului nr. 5.561/2011.

48. *Într-o a doua opinie*, art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 se interpretează în sensul că teza sa finală se aplică tuturor cadrelor didactice care au obținut gradul didactic I prin echivalare anterior datei de 1 iulie 2017, indiferent de data acestei echivalări și de actele normative care au reglementat procedura echivalării.

49. Această interpretare este în concordanță cu intenția legiuitorului de a aplica același tratament tuturor deținătorilor titlului științific de doctor, indiferent de data obținerii acestuia, inclusiv cadrelor didactice care la data intrării în vigoare a legii beneficiau de ambele drepturi salariale; această intenție poate fi decelată din topografia textelor supuse analizei, respectiv din așezarea dispoziției privitoare la personalul care deține titlul științific de doctor, indiferent de data obținerii acestuia, în cuprinsul art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017.

50. De altfel, prin Decizia nr. 8 din 8 februarie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut că: „Valorificând experiența acumulată din procesul de punere în aplicare a vechii legislații, legiuitorul, prin art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017, a încercat să se asigure că, pe perioada aplicării tranzitorii a noii legi, vor fi respectate principiile nediscriminării și egalității, în sensul că persoanele aflate în situații profesionale identice trebuie să beneficieze de aceleași venituri salariale.”

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

51. *Curțile de apel Bacău, București, Cluj, Iași, Galați, Oradea, Pitești, Ploiești și Suceava* au transmis practică judiciară asupra chestiunii de drept supuse dezlegării, iar *curțile de apel București, Cluj, Iași, Oradea și Suceava* au comunicat punctele de vedere ale judecătorilor asupra aceluiași chestiuni, din care au rezultat două opinii.

52. Într-o primă opinie s-a apreciat că excluderea cumulului indemnizației lunare pentru titlul științific de doctor cu salarizarea aferentă gradului didactic I obținut în baza aceluiași titlu se aplică și cadrelor didactice cărora, anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, li s-a acordat gradul didactic I în considerarea titlului științific de doctor, în baza art. 36 alin. (3) din Legea nr. 128/1997 și Ordinului nr. 3.770/1998 (*curțile de apel Oradea, Suceava și tribunalele București, Giurgiu, Ialomița, Ilfov, Bistrița-Năsăud, Iași, Suceava*).

53. În argumentare a fost evocată norma de la art. 1 alin. (2) din Ordinul nr. 3.993/2021, care stabilește că prevederile art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică și cadrelor didactice care au obținut gradul didactic I prin echivalare anterior datei de 1 iulie 2017.

54. În sensul primei opinii au fost identificate următoarele hotărâri judecătorești: Decizia civilă nr. 159/2021 din 20 ianuarie 2021 a Curții de Apel Pitești — Secția I civilă, Sentința nr. 29 din 15 martie 2022 a Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal (rămasă definitivă în recurs), Sentința nr. 31 din 15 martie 2022 a Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal (atacată cu recurs), Decizia civilă nr. 2.691 din 29 aprilie 2022 a Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Decizia civilă nr. 1.120/2022-Ap din 1 iulie 2022 a Curții de Apel Oradea — Secția I civilă, Decizia civilă nr. 1.862 din 15 decembrie 2022 a Curții de Apel Oradea — Secția I civilă, Sentința nr. 241 din 6 decembrie 2022 a Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal (atacată cu recurs), Decizia civilă nr. 62 din 20 ianuarie 2023 a Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și Decizia civilă nr. 1.244 din 27 februarie 2023 a Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

55. Într-o a doua opinie s-a apreciat că excluderea cumulului indemnizației lunare pentru titlul științific de doctor cu salarizarea aferentă gradului didactic I obținut în baza aceluiași titlu nu se aplică și cadrelor didactice cărora, anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, li s-a acordat gradul didactic I în considerarea titlului științific de doctor, în baza art. 36 alin. (3) din Legea nr. 128/1997 și Ordinului nr. 3.770/1998 (*Curtea de Apel Cluj și Tribunalul Teleorman*).

56. În argumentare s-a arătat că art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu dispune cu privire la drepturile născute anterior intrării în vigoare a acestui act normativ, ci stabilește obligația de a opta între indemnizația pentru titlul științific de doctor și echivalarea cu gradul I în sarcina cadrelor didactice care obțin acest grad prin echivalare după intrarea în vigoare a acestei legi.

57. În sensul acestei opinii au fost identificate următoarele hotărâri judecătorești: Sentința civilă nr. 439 din 18 noiembrie 2021 a Tribunalului Vrancea — Secția I civilă (definitivă prin neapelare), sentințele civile nr. 787 din 9 mai 2022 (definitivă prin respingerea apelului ca tardiv), nr. 2.810/2022 și nr. 2.812/2022 din 10 noiembrie 2022 ale Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ (definitive prin neapelare), Sentința civilă nr. 1.216/2022 din 23 decembrie 2022 a Tribunalului Bacău — Secția I civilă (atacată cu apel) și Decizia civilă nr. 372/A/2022 din 1 martie 2022 a Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a civilă pentru litigii de muncă și asigurări sociale.

58. Curtea de Apel Iași a suspendat judecata apelurilor declarate împotriva sentințelor pronunțate în dosarele nr. 1.613/89/2022, nr. 1.614/89/2022 și nr. 1.776/89/2022, în temeiul art. 520 alin. (4) din Codul de procedură civilă, și în Dosarul nr. 6.366/99/2021, în temeiul art. 413 alin. (1) pct. 1 din același cod, iar în Dosarul nr. 1.615/89/2022 a stabilit primul termen de judecată în apel.

59. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare —

Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la problema de drept care formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

60. Dispozițiile art. 14 și ale art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 au format obiectul controlului realizat de Curtea Constituțională, care a respins excepțiile de neconstituționalitate invocate, reținând următoarele considerente relevante:

Indemnizația pentru titlul științific de doctor reprezintă un drept salarial suplimentar, care nu aparține sferei drepturilor și libertăților fundamentale. Prin urmare, acordarea acestui drept depinde în exclusivitate de opțiunea legiuitorului. Mai mult, având în vedere că acest drept se acordă din fonduri publice, legiuitorul, raportându-se la resursele financiare disponibile, stabilește condițiile de acordare a indemnizației pentru titlul științific de doctor, iar, atunci când aceleași temeuri o impun, poate dispune suspendarea dreptului sau chiar încetarea acordării acestuia (*Decizia nr. 685 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 26 februarie 2020*).

Indemnizația acordată pentru titlul științific de doctor nu reprezintă un drept fundamental, astfel că este de competența exclusivă a legiuitorului eliminarea sau, din contră, acordarea acestui drept, fără ca aceasta să aibă relevanță constituțională. Așa fiind, modificarea condițiilor de acordare a sporului de doctorat determinată de politica financiară a statului, respectiv transformarea acestui drept dintr-un spor într-o indemnizație cu un quantum fix, nu este condiționată de respectarea condițiilor referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, prevăzute de art. 53 din Constituție (*Decizia nr. 691 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 27 februarie 2020, Decizia nr. 529 din 30 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1064 din 11 noiembrie 2020, și Decizia nr. 887 din 15 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 14 aprilie 2021*).

Cele reținute în jurisprudența Curții Constituționale referitor la faptul că indemnizația pentru titlul științific de doctor nu reprezintă un drept de sorginte constituțională, legiuitorul având competența exclusivă de a stabili condițiile de acordare a acestui drept, răspund și criticilor vizând existența unui drept anterior câștigat, precum și celor privind pretinsa încălcare a prevederilor constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți (*Decizia nr. 689 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 26 februarie 2020*).

Acest spor face parte din categoria de sporuri care se acordă la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care legiuitorul, având în vedere că nu sunt consacrate în Constituție, le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula. Transformarea sporului pentru doctorat într-o indemnizație cu o valoare fixă reprezintă o opțiune legislativă care se circumscrie libertății de care legislativul se bucură în reglementarea acestui drept (*Decizia nr. 209 din 28 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1031 din 4 noiembrie 2020*).

Analizând prevederile art. 39 alin. (5) din legea-cadru anterior menționată, Curtea Constituțională a apreciat că „rezultă cu claritate că acestea se aplică și categoriilor de personal didactic cărora le-a fost acordat titlul științific de doctor anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, legiuitorul folosind sintagma «indiferent de data obținerii acestuia» (a titlului științific de doctor — s.n.) și precizând că aceste categorii vor beneficia de prevederile art. 14 din Legea-cadru nr. 153/2017” (paragraful 27) și că „dispozițiile criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică, respectiv tuturor celor care au dobândit

gradul didactic I prin echivalarea cu titlul științific de doctor, indiferent de data la care au dobândit titlul. Cu alte cuvinte, prevederile criticate vor fi aplicabile personalului didactic de predare care a obținut titlul științific de doctor atât anterior, cât și ulterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017. Tocmai pentru a evita orice diferență de tratament juridic între persoanele aflate în aceeași situație juridică, legiuitorul nu a acordat anumite beneficii personalului didactic de predare în funcție de data obținerii titlului științific de doctor, ci a prevăzut același regim juridic pentru cadrele didactice care se regăsesc în ipoteza prevăzută de normele criticate.” (paragraful 31) (*Decizia nr. 97 din 16 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 676 din 24 iulie 2023*).

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

61. Prin Decizia nr. 52 din 20 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 970 din 21 octombrie 2020, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins, ca inadmisibilă, sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „Dacă, având în vedere dispozițiile tranzitorii cuprinse în art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică și cadrelor didactice care și-au echivalat gradul didactic I, prin dobândirea titlului științific de doctor, înainte de intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017?”.

În considerentele de la paragrafele 58—61 din această decizie s-au reținut următoarele: „Este de observat, sub acest aspect, că instanța de trimitere, deși a apreciat că se impune activarea mecanismului procedural al întrebării prealabile pentru lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 14 alin. (3) și art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu a arătat în ce constau dificultățile de interpretare a acestor dispoziții legale. Distinct de faptul că din încheierea instanței de trimitere lipsesc argumentele referitoare la dificultatea interpretării dispozițiilor legale anterior evocate, titularul sesizării nu a întâmpinat nicio dificultate în interpretarea acestora, aspect care rezultă cu evidență din exprimarea punctului de vedere asupra chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării. Astfel, instanța de trimitere a apreciat că art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică și cadrelor didactice care au obținut gradul didactic I prin echivalare, anterior datei de 1 iulie 2017, în sensul că, după intrarea în vigoare a acestei legi, acestea nu mai pot primi indemnizația pentru titlul științific de doctor, chiar dacă anterior au încasat drepturi bănești în considerarea titlului respectiv. Aceeași instanță a reținut că intenția legiuitorului a fost aceea de a acorda o singură recompensă financiară pentru obținerea titlului științific de doctor, norma de la art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 fiind aplicabilă indiferent de data dobândirii titlului, evocând în acest sens dispozițiile art. 39 alin. (5) din același act normativ.”

62. Prin Decizia nr. 8 din 8 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 2 aprilie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că: în categoria „personalului numit/încadrat”, la care se referă prevederile art. 39 alin. (4) raportat la art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, este inclus și personalul reîncadrat în baza prevederilor art. 36 din Legea-cadru nr. 153/2017.

În considerentul de la paragraful 99 din această decizie s-a reținut că: „Valorificând experiența acumulată din procesul de punere în aplicare a vechii legislații, legiuitorul, prin art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017, a încercat să se asigure că, pe perioada aplicării tranzitorii a noii legi, vor fi respectate principiile nediscriminării și egalității, în sensul că persoanele aflate în

situații profesionale identice trebuie să beneficieze de aceleași venituri salariale.”

X. Raportul asupra chestiunii de drept

63. Judecătorii-raportori au apreciat că prevederile art. 14 alin. (3) și ale art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 se interpretează în sensul că excluderea cumulului dintre indemnizația lunară pentru titlul științific de doctor și salarizarea aferentă gradului didactic I obținut în baza aceluiași titlu științific de doctor se aplică și cadrelor didactice cărora, anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, li s-a acordat gradul didactic I în considerarea titlului științific de doctor, în baza art. 36 alin. (3) din Legea nr. 128/1997 și a dispozițiilor Ordinului nr. 3.770/1998.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

XI.1. Asupra admisibilității sesizării

64. Pornind de la conținutul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, declanșarea procedurii de unificare jurisprudențială pe calea hotărârii prealabile este subsumată întrunirii cumulative a următoarelor condiții de admisibilitate:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- cauza să fie soluționată în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a curții de apel sau a tribunalului învestit să soluționeze cauza;
- ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;
- chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de nouitate;
- Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept și aceasta să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

65. Primele trei condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, Înalta Curte de Casație și Justiție fiind sesizată de un complet de judecată al Curții de Apel Iași în calea de atac a apelului, care judecă în ultimă instanță, decizia ce urmează a fi pronunțată în apel fiind definitivă, potrivit dispozițiilor art. 96 pct. 2 raportat la art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă.

66. Este îndeplinită și condiția de admisibilitate referitoare la relația dintre dezlegarea dată chestiunii de drept și soluționarea pe fond a cauzei. Astfel, între problema de drept ce face obiectul sesizării și soluționarea pe fond a litigiului cu care a fost investită instanța de trimitere există un raport de dependență, în sensul că hotărârea pe care Înalta Curte de Casație și Justiție o pronunță în procedura mecanismului de unificare a practicii judiciare produce un efect concret asupra soluției din procesul pendinte.

67. Sesizarea de față pune în discuție o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea fondului dedus judecății, deoarece examinarea apelului și, implicit, a cererii introductive este indisolubil legată de modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 39 alin. (5) raportat la cele ale art. 14 din Legea-cadru nr. 153/2017, în sensul de a se stabili dacă interdicția cumulului indemnizației lunare pentru titlul științific de doctor cu salarizarea aferentă gradului didactic I obținut în baza aceluiași titlu se aplică și cadrelor didactice cărora, anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, li s-a acordat gradul didactic I, în considerarea aceluiași titlu, însă în baza altor prevederi decât cele ale Ordinului nr. 5.561/2011 menționate expres în cuprinsul art. 14 alin. (3) din aceeași lege.

68. Din consultarea jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție rezultă că este îndeplinită și cerința care impune ca asupra problemei de drept instanța supremă să nu fi statuat, în condițiile în care chestiunea de drept nu a fost soluționată printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

69. Sub acest aspect trebuie remarcat, referitor la sesizarea formulată în Dosarul nr. 1.187/109/2019, anterior menționată, care a vizat următoarea chestiune de drept: „Dacă, având în vedere dispozițiile tranzitorii cuprinse în art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică și cadrelor didactice care și-au echivalat gradul didactic I, prin dobândirea titlului științific de doctor, înainte de intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017?”, că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu a statuat, prin Decizia nr. 52 din 20 iulie 2020, asupra unei soluții pe fondul sesizării, ci a respins-o ca inadmisibilă, în urma constatării neîndeplinirii cerinței privitoare la dificultatea interpretării acestor norme legale, raționamentul instanței supreme din respectiva decizie fiind expus în paragrafele 57—61, în cuprinsul cărora s-a arătat, în esență, că dispozițiile normative supuse interpretării sunt „îndeajuns de clare și complete, astfel că ele îngăduie judecătorilor cauzei să le determine, fără semnificative dificultăți, înțelesul, limitele de aplicare și efectele”, lipsa dificultății în interpretarea acestor norme legale rezultând și „din punctele de vedere arătate în cap. VII din prezenta decizie, fiind conturată o singură opinie care concordă cu cea a instanței de sesizare”.

70. Este necesar a se sublinia, în acest context, că sesizarea sus-menționată a avut ca premisă — astfel cum a reținut și instanța de trimitere — situația unui cadru didactic care a obținut titlul științific de doctor în anul 2014 și ulterior gradul didactic I, în temeiul prevederilor art. 242 alin. (7) și (10) din Legea nr. 1/2011 și ale Ordinului nr. 5.561/2011, act normativ menționat expres de art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, această împrejurare conturând, de altfel, și caracterul distinct al chestiunii de drept pendinte. Or, în cauză, sesizarea vizează limitele temporale de aplicare a normei în situația în care gradul didactic I a fost obținut, prin echivalarea cu titlul științific de doctor, anterior adoptării Ordinului nr. 5.561/2011.

71. Ca atare, sunt îndeplinite în cauză condițiile de ordin procedural prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, urmând să se examineze dacă problematica ce face obiectul prezentului mecanism de unificare a practicii judiciare are caracter de noutate și dacă reprezintă o veritabilă chestiune de drept.

72. Evaluarea cerinței noutății chestiunii de drept, în absența unei definiții și a unor criterii de determinare a acesteia în cuprinsul normei indicate, revine Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum s-a statuat în jurisprudența constantă a instanței supreme.

73. S-a subliniat în practica Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept că noutatea unei chestiuni de drept poate fi generată nu numai de o reglementare nou-intrată în vigoare, ci și de una veche, cu condiția însă ca instanța să fie chemată să se pronunțe asupra respectivei probleme de drept pentru prima dată.

74. Astfel, „în evaluarea cerinței noutății, relevantă nu este atât data adoptării normei legale (...), ci dezvoltarea unei jurisprudențe în materie” (*Decizia nr. 42 din 29 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 16 octombrie 2017; Decizia nr. 56 din 28 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1193 din 8 decembrie 2020*), întrucât caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări date.

75. Prin urmare, „depășirea stadiului unei practici incipiente, în curs de formare, și conturarea unei practici în legătură cu chestiunea de drept ce face obiectul sesizării trimit la concluzia că nu mai poate fi sesizată instanța supremă pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, într-o asemenea situație scopul

preîntâmpinării practicii neunitare nemaiputând fi atins, chestiunea de drept nemaifiind, prin urmare, una nouă” (*Decizia nr. 48 din 19 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1039 din 26 octombrie 2022*).

76. Pentru verificarea acestui aspect au fost emise adrese către toate curțile de apel, care au procedat la verificări ale jurisprudenței la nivelul instanțelor judecătorești situate în circumscripțiile lor teritoriale și au comunicat Înaltei Curți de Casație și Justiție un număr limitat de hotărâri relevante și preponderent puncte de vedere teoretice.

77. Analiza acestor hotărâri judecătorești relevă faptul că aspectele litigioase tranșate nu se circumscriu, în totalitate, aceleiași probleme de drept care a justificat formularea prezentei sesizări, și anume că litigiile respective ar fi fost generate de situația factuală a dobândirii gradului didactic I în temeiul deținerii titlului științific de doctor conform altor prevederi legale decât cele menționate expres în cuprinsul art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, existând însă un număr redus de hotărâri care dezleagă neunitar această chestiune.

78. Trebuie subliniat că analiza aceluiași hotărâri judecătorești a relevat și împrejurarea că multe litigii au apărut după emiterea Ordinului nr. 3.993/2021, act normativ care la art. 1 alin. (2) dispune că „prevederile art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și cadrelor didactice care au obținut gradul didactic I prin echivalare, anterior datei de 1 iulie 2017”, iar potrivit alineatului (3) al aceluiași articol, „prevederile alin. (1) și (2) se aplică începând cu drepturile salariale aferente lunii iunie 2021”.

79. Se constată că aplicarea acestor ultime norme indicate a ridicat din nou în practică problema stabilirii sferei destinatarii art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, aspect evidențiat, de altfel, și de titularul sesizării.

80. În concluzie, examenul jurisprudențial efectuat a relevat că nu s-a cristalizat o jurisprudență consistentă în legătură cu chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită și, fiind vorba de litigii privind drepturi salariale, cu potențial de repetitivitate, există riscul apariției practicii judiciare neunitare. De asemenea, analiza punctelor de vedere exprimate oferă indicii suficiente și temeinice în sensul posibilității apariției unei asemenea practici în materia problemei disputate.

81. Contextul evocat justifică intervenția preventivă a instanței supreme în cadrul acestui mecanism de unificare.

82. În ceea ce privește condiția ivirii unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, se reține că și aceasta este îndeplinită în cazul sesizării de față.

83. În absența unei definiții legale a noțiunii „chestiune de drept” din cadrul cerințelor de admisibilitate prevăzute la art. 519 din Codul de procedură civilă, în doctrină s-a arătat că, pentru a fi vorba de o problemă de drept reală, trebuie ca norma de drept disputată să fie îndoielnică, imperfectă (lacunară) sau neclară.

84. Prin urmare, chestiunea de drept supusă dezbaterii trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acest text este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare.

85. Raportat la cauza pendinte, se constată că problema de drept adusă în dezbateri ridică dificultăți de interpretare, împrejurare reținută și de instanța de trimitere care a furnizat, în cuprinsul încheierii de sesizare, argumente privind caracterul lacunar și neclar al normelor ce se cer a fi examinate.

86. Având în vedere posibilitatea unor interpretări diferite ale textului de lege, se constată că problema de drept supusă dezbaterii este una veritabilă, care necesită o rezolvare de principiu pe calea procedurii prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

XI.2. Asupra fondului sesizării

87. Chestiunea de drept care este supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție privește interpretarea dispozițiilor art. 14 alin. (3) și ale art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017, în sensul de a statua dacă interdicția cumulului indemnizației lunare pentru titlul științific de doctor cu salarizarea aferentă gradului didactic I obținut în baza aceluiași titlu se aplică și cadrelor didactice cărora, anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, li s-a acordat gradul didactic I, în considerarea aceluiași titlu, însă în baza altor prevederi decât cele menționate expres în cuprinsul art. 14 alin. (3) din aceeași lege, respectiv în baza art. 36 alin. (3) din Legea nr. 128/1997 și a dispozițiilor Ordinului nr. 3.770/1998, dispoziții care conțin prevederi similare cu cele adoptate ulterior.

88. Potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, acest act normativ are ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului.

89. În concordanță cu această regulă de principiu, alin. (3) al art. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 afirmă că, „începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în prezenta lege”.

90. Până la aplicarea integrală a prevederilor acestei legi, prin norme tranzitorii a fost reglementată, conform art. 38, o aplicare etapizată, în intervalul 1 iulie 2017 și până la începutul anului 2023.

91. Prin derogare de la regulile de aplicare etapizată, potrivit art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017: „Sporul pentru titlul științific de doctor, acordat ca sumă compensatorie sau ca spor la salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, după caz, de la data aplicării prevederilor prezentei legi nu se mai acordă, personalul care deține titlul științific de doctor, indiferent de data obținerii acestuia, beneficiind de prevederile art. 14.”

92. Prin urmare, prin aceste norme legiuitorul a înțeles să se asigure, astfel cum s-a statuat și prin Decizia nr. 8 din 8 februarie 2021 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, că, „pe perioada aplicării tranzitorii a noii legi, vor fi respectate principiile nediscriminării și egalității, în sensul că persoanele aflate în situații profesionale identice trebuie să beneficieze de aceleași venituri salariale”.

93. Trebuie notat că, pe de o parte, această normă produce efecte numai pentru viitor, respectiv începând cu momentul intrării în vigoare a prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017, moment ce marchează înlăturarea stimulentei (spor) salarial acordat celor care dețin titlul științific de doctor, iar, pe de altă parte, norma se aplică tuturor categoriilor de personal cărora li se adresează, indiferent de data obținerii titlului științific de doctor, personal care beneficiază de prevederile art. 14 din aceeași lege.

94. În acest sens s-a pronunțat recent și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 97 din 16 martie 2023, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) coroborat cu art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017, la paragraful 27 reținându-se următoarele: „(...) analizând prevederile art. 39 alin. (5) din legea-cadru anterior menționată rezultă cu claritate că acestea se aplică și categoriilor de personal didactic cărora le-a fost acordat titlul științific de doctor anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, legiuitorul folosind sintagma **«indiferent de data obținerii acestuia»** (a titlului științific de doctor — s.n.) și precizând că aceste categorii vor beneficia de prevederile art. 14 din Legea-cadru nr. 153/2017”.

95. Odată fixate aceste premise, pentru dezlegarea chestiunii de drept supuse analizei este necesar a se sublinia că prin dispozițiile art. 14 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017

este reglementată — printr-o normă cu caracter general — indemnizația lunară pentru titlul științific de doctor ca un drept salarial de care beneficiază personalul ce deține acest titlu și care se acordă dacă personalul își desfășoară activitatea în domeniul pentru care deține titlul.

96. Astfel, potrivit art. 14 alin. (1), coroborat cu art. 39 alin. (5), de la data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, acest drept urmează a se acorda tuturor persoanelor care îndeplinesc condițiile prevăzute de aceasta, indiferent de data obținerii titlului științific de doctor.

97. Prin urmare, personalul care anterior beneficia de drepturi bănești suplimentare în considerarea titlului științific de doctor, sub forma unui spor procentual din salariul de bază sau a unei sume compensatorii (instituită prin legile anuale de salarizare după adoptarea Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare), va primi exclusiv indemnizația reglementată prin acest text legal, cu condiția să își desfășoare activitatea în domeniul pentru care deține titlul.

98. Tot astfel, în cadrul aceleiași reglementări, prin art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, legiuitorul a impus, în situația cadrelor didactice, o condiție suplimentară pentru acordarea indemnizației lunare pentru titlul științific de doctor, respectiv aceea ca acestea să nu fi solicitat și obținut gradul didactic I prin echivalarea cu titlul științific de doctor.

99. În acest sens, se constată că, în conformitate cu prevederile anterior evocate: „Personalul didactic de predare care solicită și obține gradul didactic I prin echivalare, potrivit prevederilor Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.561/2011 pentru aprobarea Metodologiei privind formarea continuă a personalului din învățământul preuniversitar, cu modificările și completările ulterioare, nu primește indemnizația pentru titlul științific de doctor. Cadrele didactice optează pentru indemnizația pentru titlul științific de doctor sau pentru echivalarea cu gradul didactic I.”

100. Explicația acestei cerințe suplimentare se regăsește, în esență, în faptul că obținerea gradului didactic I, prin echivalare, reprezintă, în sine, un beneficiu acordat cadrelor didactice respective, prin derogare de la procedura standard, având în vedere condițiile mai puțin restrictive de atribuire a gradului, cu consecința obținerii unor avantaje financiare decurgând din aplicarea unui nivel de salarizare superior.

101. Prin urmare, dacă deținerea titlului științific de doctor a determinat, în practică, în conformitate cu legislația anterioară Legii-cadru nr. 153/2017, dobândirea a două tipuri de avantaje financiare, unul constând în acordarea sporului prevăzut de lege aferent acestui titlu și unul decurgând din obținerea gradului didactic I pe baza aceluiași titlu care antrena o creștere salarială corespunzătoare, prin norma anterior arătată legiuitorul a adoptat soluția eliminării unui cumul de beneficii financiare, precum și înlocuirea sporului cu o indemnizație ce are o altă bază de calcul, ceea ce constituie un aspect al noii sale politici salariale.

102. Astfel cum s-a reținut în jurisprudența Curții Constituționale, nicio dispoziție din Constituție nu limitează competența legiuitorului de a acorda sau nu un stimulent salarial celor care dețin titlul științific de doctor — acest stimulent făcând parte din categoria de sporuri care se acordă la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care legiuitorul, având în vedere că nu sunt consacrate în Constituție, le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula.

103. Se constată, totodată, că în a doua parte a textului art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 este reglementată posibilitatea cadrelor didactice de a opta pentru indemnizația pentru titlul științific de doctor sau pentru echivalarea cu gradul didactic I.

104. Or, utilizând regulile de interpretare logică, reiese că o asemenea opțiune poate avea loc numai în condițiile în care, la același moment de referință, data intrării în vigoare a legii, destinarii normei examinate cumulau beneficiile de ordin salarial aferente titlului științific de doctor cu salarizarea corespunzătoare gradului didactic I, grad didactic care fusese obținut în baza titlului științific de doctor, fiind, conform alin. (1) al art. 14 din Legea-cadru nr. 153/2017, îndreptățiți, de la aceeași dată, la acordarea indemnizației lunare pentru titlul științific de doctor.

105. Este evident că prevederea nu se aplică persoanelor care au dobândit vocația la beneficiul salarial după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, dreptul acestora fiind cel reglementat de art. 14 alin. (1) din aceeași lege.

106. Reținând existența ipotezei în care cadrele didactice care au solicitat și au obținut gradul didactic I prin echivalare potrivit procedurii reglementate prin prevederile Ordinului nr. 5.561/2011 nu mai pot primi indemnizația pentru titlul științific de doctor după intrarea în vigoare a noii legi, trebuie acceptat că o atare ipoteză, distinctă, își găsește reglementarea prin teza a doua a textului legal în discuție, prima teză excluzând fără echivoc posibilitatea ca după data de 1 iulie 2017 personalul didactic de predare să primească indemnizația pentru titlul științific de doctor, în măsura în care solicită și obține gradul didactic I prin echivalare.

107. Trebuie adăugat că acceptarea acestei ipoteze juridice distincte în cadrul alin. (3) al art. 14 din Legea-cadru nr. 153/2017 este recunoscută implicit și prin cele statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 52 din 20 iulie 2020 mai sus evocată, prin considerentele acesteia, expuse în paragrafele 57, 60 și 61, arătându-se că dispozițiile normative supuse interpretării, respectiv dispozițiile art. 14 alin. (3) și art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017, sunt *„îndeajuns de clare și complete, astfel că ele îngăduie judecătorilor cauzei să le determine, fără semnificative dificultăți, înțelesul, limitele de aplicare și efectele. (...) Astfel, instanța de trimitere a apreciat că art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică și cadrelor didactice care au obținut gradul didactic I prin echivalare, anterior datei de 1 iulie 2017, în sensul că, după intrarea în vigoare a acestei legi, acestea nu mai pot primi indemnizația pentru titlul științific de doctor, chiar dacă anterior au încasat drepturi bănești în considerarea titlului respectiv. Aceeași instanță a reținut că intenția legiuitorului a fost aceea de a acorda o singură recompensă financiară pentru obținerea titlului științific de doctor, norma de la art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 fiind aplicabilă indiferent de data dobândirii titlului, evocând în acest sens dispozițiile art. 39 alin. (5) din același act normativ. În plus, lipsa dificultății în interpretarea acestor norme legale rezultă și din punctele de vedere arătate în cap. VII din prezenta decizie, fiind conturată o singură opinie care concordă cu cea a instanței de sesizare.”*

108. Dacă s-ar interpreta că dreptul de opțiune reglementat distinct prin a doua teză este limitat doar la personalul didactic de predare care a solicitat și a obținut gradul didactic I, prin echivalare, potrivit prevederilor Ordinului nr. 5.561/2011, cum se apreciază în opinia jurisprudențială minoritară, atunci s-ar crea diferențe de regim juridic aplicabil aceleiași situații.

109. Este real că o deplină respectare a normelor de tehnică legislativă trasate de Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ar fi impus ca autoritatea legiuitoare să nu plaseze cele două ipoteze juridice distincte în același alineat, conform prevederilor art. 48 alin. (2) din această lege [„Alineatul, ca subdiviziune a articolului, este constituit, de regulă, dintr-o singură propoziție sau frază, prin care se reglementează o ipoteză juridică specifică

ansamblului articolului; dacă dispoziția nu poate fi exprimată într-o singură propoziție sau frază, se pot adăuga noi propoziții sau fraze, separate prin punct și virgulă (...)”].

110. În egală măsură însă trebuie subliniat că, impunând cadrelor didactice obligația de a opta pentru indemnizația pentru titlul științific de doctor sau pentru echivalarea cu gradul didactic I, legiuitorul nu mai distinge în raport cu actul normativ în aplicarea căruia ar fi obținut gradul I prin echivalare.

111. Ordinul nr. 5.561/2011 reprezintă un act administrativ de punere în aplicare a Legii nr. 1/2011, act normativ în vigoare la momentul adoptării Legii-cadru nr. 153/2017, prin care se reglementează dreptul la obținerea gradului didactic I pe baza titlului științific de doctor, printr-o procedură derogatorie de la cea ordinară de obținere a gradelor didactice.

112. În acest sens, art. 242 alin. (7) din Legea nr. 1/2011 prevede că: „Personalului didactic încadrat în învățământul preuniversitar, care a obținut titlul științific de doctor în domeniul în care poate fi încadrat sau în domeniul științelor educației și care îndeplinește cumulativ condițiile de formare inițială și condițiile de vechime la catedră de minimum 4 ani de la obținerea definitivării în învățământ, i se acordă gradul didactic I, în temeiul prevederilor unei metodologii specifice, elaborate de către Ministerul Educației și Cercetării.”

113. Anterior acestui act normativ, Legea nr. 128/1997 prevedea la art. 36 alin. (3) că se acordă gradul didactic I personalului didactic care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 68 din Legea nr. 84/1995 și a obținut titlul științific de doctor în domeniul specialității pe care o predă, pe baza unei inspecții școlare speciale.

114. Se constată deci că aceste două acte normative au prevederi similare referitoare la acordarea gradului didactic I pe baza titlului științific de doctor.

115. Tot astfel, analizând comparativ procedurile de acordare a gradului didactic I pe baza titlului științific de doctor, instituite în aplicarea acestor două legi prin Ordinul nr. 3.770/1998 și, ulterior, prin Ordinul nr. 5.561/2011, la care face expres trimitere norma legală în discuție, art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu se pot decela diferențe substanțiale de reglementare, remarcându-se că ambele metodologii presupun o evaluare a candidatului în urma unei inspecții a cărei promovare se materializează prin emiterea de către ministrul educației naționale a unui ordin prin care se validează rezultatele examenului și în baza căruia titularul beneficiază de drepturile salariale corespunzătoare recunoașterii gradului didactic I.

116. Prin urmare, în raport cu conținutul normelor analizate nu s-ar putea justifica obiectiv și rezonabil crearea unor categorii diferite în cadrul personalului didactic care a solicitat și a obținut gradul didactic I prin echivalare, prin raportare la data la care a urmat procedura de echivalare, iar menținerea cumulului de beneficii în favoarea cadrelor didactice care au dobândit titlul științific de doctor anterior intrării în vigoare a Legii nr. 1/2011, respectiv intrării în vigoare a Ordinului nr. 5.561/2011 ar determina o situație de inechitate pentru cadrele didactice care dobândesc titlul științific de doctor ulterior și care doresc să își obțină gradul didactic I prin echivalare.

117. Or, libertatea de reglementare recunoscută legiuitorului în această materie este constatată de instanța de contencios constituțional a fi în acord cu prevederile constituționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor cuprinse în art. 16 alin. (1) din Constituție, principiu ce presupune, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, „instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice” (*Decizia Plenului*

Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

118. Aceste principii au fost avute în vedere și în cadrul considerentelor Deciziei nr. 97 din 16 martie 2023 a Curții Constituționale, menționată anterior, prin care s-au reținut următoarele: „*Tocmai pentru a evita orice diferență de tratament juridic între persoanele aflate în aceeași situație juridică, legiuitorul nu a acordat anumite beneficii personalului didactic de predare în funcție de data obținerii titlului științific de doctor, ci a prevăzut același regim juridic pentru cadrele didactice care se regăsesc în ipoteza prevăzută de normele criticate. (...) Însă, ținând cont că prevederile criticate se aplică tuturor persoanelor care au obținut gradul didactic I prin echivalarea cu titlul științific de doctor, fără să aibă relevanță data la care persoanele au dobândit titlul, nu suntem în prezența unei încălcări a principiului egalității în drepturi și nici a existenței unei discriminări în cadrul categoriei personalului didactic, în funcție de data dobândirii titlului*” (paragrafele 31 și 32).

119. Privită în acest context, trimiterea expresă, în cuprinsul primei teze a art. 14 alin. (3), la Ordinul nr. 5.561/2011 are doar rolul de a identifica actul normativ infralegal, în vigoare la data redactării Legii-cadru nr. 153/2017, care reglementa procedura de echivalare a titlului științific de doctor cu gradul didactic I, procedură care, odată ce este finalizată prin eliberarea ordinului individual de echivalare, după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, permite titularului să beneficieze exclusiv de drepturile salariale corespunzătoare încadrării în învățământ ca profesor cu gradul didactic I, de la data emiterii ordinului, conform art. 44 alin. (11) și (13) din Ordinul nr. 5.561/2011.

120. De altfel, nu există nicio rațiune pentru a interpreta că legiuitorul a făcut o asemenea diferențiere nu prin trimitere la această lege ce reglementează dreptul personalului didactic de a

obține gradul didactic I prin echivalare, ci printr-o trimitere la actul administrativ de punere în aplicare a actului normativ primar.

121. În concluzie, teza a doua a art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică tuturor cadrelor didactice care au obținut, anterior datei de 1 iulie 2017, indiferent de data acestei echivalări și indiferent de actele normative care au reglementat dreptul de a obține gradul didactic I prin echivalare și de procedura aplicabilă în acest scop.

122. Nu în ultimul rând, trebuie subliniat că această interpretare este în concordanță și cu principiul nediscriminării, consacrat ca principiu de bază al sistemului de salarizare reglementat prin Legea-cadru nr. 153/2017, principiu care, potrivit art. 6 lit. b), presupune eliminarea oricăror forme de discriminare și instituirea unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție.

123. Voința legiuitorului și rațiunea esențială a adoptării normelor juridice examinate trebuie privite ca fiind subsumate imperativului egalizării și înlăturării inechităților din sistemul de salarizare al personalului bugetar, finalitate a adoptării legii de salarizare.

124. Or, eliminarea acordării unui duble bonificații pentru aceeași calificare, respectiv pentru titlul științific de doctor și pentru gradul didactic I, dacă acesta din urmă a fost obținut prin echivalare, reprezintă, fără echivoc, una dintre măsurile avute în vedere de legiuitor circumscrise aceluiași scopuri urmărite prin adoptarea legii-cadru, măsură care nu afectează gradul didactic sau titlul științific, ci limita beneficiului pecuniar a cărei stabilire se află în marja de apreciere a legiuitorului.

125. Prin urmare, dispozițiile legale ce fac obiectul sesizării urmează a se interpreta în sensul că exclud cumulul dintre indemnizația lunară pentru titlul științific de doctor și salarizarea aferentă gradului didactic I obținut în baza aceluiași titlu științific de doctor, indiferent de momentul la care s-a acordat cadrului didactic gradul profesional.

126. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 519, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 3.765/99/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 14 alin. (3) și ale art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că excluderea cumulului dintre indemnizația lunară pentru titlul științific de doctor și salarizarea aferentă gradului didactic I obținut în baza aceluiași titlu științific de doctor se aplică și cadrelor didactice cărora, anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, li s-a acordat gradul didactic I în considerarea titlului științific de doctor, în baza art. 36 alin. (3) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, și a Metodologiei formării continue a personalului didactic din învățământul preuniversitar, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.770/1998, cu modificările și completările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 18 septembrie 2023.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Cristian Balacciu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 476931